

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/238/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202100
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7816202100.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudcov JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Viktórie Midovej v spore žalobcu K. A., narodeného XX.XX.XXXX, bytom v J., Š. XX, zastúpeného Mgr. Ivicou Štiglitz, advokátkou, so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, proti žalovanej POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 27.05.2016 č. k. 11C/163/2016-35 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok, okrem výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 27.05.2016 č.k. 11C/163/2016-35 uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 700 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 180,09 € (výrok III.) a povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 42 € (výrok IV.).

2. Predmetom konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo žalovanej na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25. marca 2011, v zmysle ktorej si žalobca požičal od žalovanej sumu vo výške 500 € a zmluvou sa zaviazal zaplatiť istinu spolu s poplatkom vo výške 484 €, teda spolu 984 €.

3. Právne vec posúdil podľa § 451 ods. 1,2, § 456 prvej vety, § 52 ods. 1,3,4, § 53 ods. 1 prvá veta, ods. 5, § 54 ods. 1,2 Obč. zák. (ďalej len OZ), § 1 ods. 2, § 9, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.), § 488, § 489, § 517 ods. 1,2 OZ.

4. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2011 (správne má byť č.XXXXXXXX zo dňa 25. 03.2011 - poznámka odvolacieho súdu) je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Konštatoval, že v zmluve nie je uvedená výška, počet, ani termín splatnosti ani samotných splátok. Výška splátky je uvedená iba sumou 82 € pri počte splátok 12 a nie je uvedený konkrétny termín ich splatnosti. V zmluve bolo uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené súčtom súm vo výške 500 €, ktorá tvorí istinu a 484 €, ktorá tvorí poplatok za poskytnutie úveru bez vyčíslenia RPMN. Nevyplýva zo zmluvy, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Z uvedeného dôvodu s

poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú podmienku ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 5 OZ. Vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že žalovaná mala v súlade s § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. (na tomto mieste sa žiada odvolaciemu súdu poznamenať, že nie je zrejmé, zo znenia ktorého zákona- § 11 ods. 1, či účinného do 31.12.2012 alebo aktuálne účinného, okresný súd vychádzal) v spojení s § 52 a nasl. OZ nárok len na plnenie, ktoré poskytla žalobcovi, čo v danom prípade predstavuje 500 €.

5. Z výpisu „splátky a pokuty“ zo dňa 24.5.2015 okresný súd zistil, že žalobca zaplatil sumu 588 €. Z potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov zistil, že žalobca zaplatil k zmluve o úvere žalovanému sumu 612 €, spolu tak žalobca zaplatil žalovanému 1.200 €.

6. Nakoľko je potrebné zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodná, a preto jej v tejto časti vyhovel.

7. O vzťahu k námietke premlčania nároku žalobcu, ktorú vzniesla žalovaná uviedol, že v prípade plnenia bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna 2-ročná premlčacia doba a objektívna 3-ročná premlčacia doba. Súd však mal za to, že je potrebné v prípade objektívnej premlčacej doby aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu, pretože považoval bezdôvodné obohatenie žalovanej za úmyselné. Konštatoval, že žalovaná mala dlhodobo v predmete činnosti ako nebankový subjekt poskytnutie úverov a jej povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Ak žalovaná v zmluve o úvere neuviedla podstatné náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., týmto obchádzala zákon, a toto jej konanie sa nedá hodnotiť inak, ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Ďalej konštatoval, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej 2-ročnej lehoty.

8. K námietke prekážky „res iudicata“ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (R 46/2012), v ktorom bolo konštatované, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky, ak sa táto nachádzala vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru, v zmysle ktorého sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, pretože neumožňuje spotrebiteľovi samotnému zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa, ktorý vopred vybral rozhodcu, ktorý by mal riešiť prípadné spory. Rozhodcovská doložka nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy, je súčasťou úverových zmluvných podmienok žalovanej, a teda vyplýva zo vzťahu fakticky nerovnovážneho.

9. Nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania súd zamietol, nakoľko z dokazovania nevyplývalo, že sa žalovaná dostala do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca žalovanej neadresoval kvalifikovaný výzvu na plnenie.

10. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 180,09 €.

11. S poukazom na § 4 ods. 2 písm. za/ v spojení s § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. uložil povinnosť žalovanému zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 42 €.

12. Proti tomuto rozsudku, proti výroku I., III., a IV., podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/,f/,h/ CSP. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

13. Žalovaná poukázala na to, že predmetné rozhodnutie súd neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z § 157 ods. 2 O.s.p.. Uviedla, že v zmysle § 157 ods. 2 a § 167 ods. 2 O.s.p. mal súd v odôvodnení rozhodnutia stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec správne posúdil. Podľa názoru žalovanej odôvodnenie rozhodnutia však tieto zákonom stanovené podmienky nespĺňa. Mala za to, že nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré bráni účastníkovi účinne sa brániť, je možné

považovať za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/, a teda je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p..

14. Uviedla, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia. Žalobca plnil na základe platne uzatvorenej zmluvy o úvere. Predmetná zmluva nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú. Rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol. Navyše zo strany žalobcu boli k 18.5.2016 uhradené splátky: dňa 6.6.2011 suma 164 €, dňa 4.7.2011 suma 82 €, dňa 5.8.2011 suma 82 €, dňa 13.6.2012 - poplatok za posun SK suma 80 €, dňa 6.12.2012 - poplatok za posun SK suma 80 €, dňa 24.7.2013 suma 100 € a dňa 30.8.2013 suma 100 €. Spolu bolo uhradené 688 €, pričom len na istinu bolo uhradených 500 € a suma 160 € bola uhradená ako poplatok za posun splátkového kalendára na žiadosť klienta. Preto konštatovala, že je nanajvýš neprofesionálne posudzovať skutkový stav, keď sa s ním súd prvej inštancie ani neoboznámil.

15. Nestotožnila sa ani s uloženou povinnosťou nahradiť trovy konania a súdny poplatok.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Argumenty žalovanej uvedené v odvolaní považoval za účelové a neopodstatnené. Uviedol, že súd v priebehu konania dokazovaním zistil, že zmluva nespĺňa podstatné náležitosti zák. č. 129/2010 Z.z. v ust. § 9 ods. 2 písm. a/,b/,c/,f/,i/,j/,k/,l/,m/,o/,p/,s/,t/,y/ a následkom je sankcia vo forme bezpoplatkovej a bezúročnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal na to, že žalovaná bola síce zviazaná zmluvou k plneniu v určitej výške, ale žalovaná vlastným konaním - nekonaním alebo opomenutím spôsobila, že zmluva sa zo zákona stala bezúročná a bez poplatkov. Malo by byť v záujme žalovanej, aby si počas fungovania na finančnom trhu zmluvy uzatvárané so spotrebiteľmi dala do súladu s právnym poriadkom SR. Žalovanej patrí nárok z predmetnej zmluvy len vo výške istiny, a to práve z dôvodu neuvedenia podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré zákon vyjadruje a ich nesplnenie primerane sankcionuje. Vzhľadom na to, že žalobca zaplatil žalovanej o 700 € viac ako bol povinný (čo mal súd preukázané originálom potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov), žalovaná sa obohatila o zaplatenú sumu, ktorá prevyšuje výšku istiny a je povinná vydať ju žalobcovi. Uviedol, že predmetné splátky odovzdal do rúk finančnému agentovi žalovanej (J. Gajdošová) na mieste k tomu určenom, a to v pobočke žalovanej v Rožňave na Šafárikovej ul.. Preto nemôže obstať argument žalovanej, že žalovaná nikdy neobdržala finančné sumy na zmluvu tak, ako je uvedené v dôkazoch, ktoré žalobca predložil. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej bolo žalovanej doručené dňa 17.08.2016.

18. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/) a dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 380 ods. 2, § 389 ods. 1 písm. b/, § 391 CSP).

19. Žalovaná podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie dňa 11.07.2016, t. j. za účinnosti Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

20. Keďže odvolanie tu bolo podané po 01.07.2016, proti rozsudku zo dňa 27.05.2016 (kedy bol účinný Občiansky súdny poriadok ďalej len „O.s.p.“), podmienky prípustnosti odvolania, ako aj jeho dôvody bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení CSP.

21. Rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (výrok II.), nebol odvolaním žalobcu ani žalovanej napadnutý, nadobudol právoplatnosť, a preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu bol naplnený odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

23. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

24. Preskúvavacia činnosť odvolacieho súdu zahŕňa v sebe skúmanie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie tak z hmotnoprávneho hľadiska ako aj postup súdu z hľadiska procesnoprávných predpisov. Na vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP).

25. Rozhodnutie súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkové pochody musia byť v odôvodnení dostatočne vysvetlené nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta na dohady a domnienky. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods.2 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydávaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku predovšetkým je preukázať správnosť rozsudku a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom, prípadne o mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné. Súd rozhodujúci o uplatnenom nároku sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho závery musia byť dostatočne vysvetlené.

26. Odvolaním napadnutý rozsudok uvedené náležitosti nemá. Odôvodnenie rozsudku je nedostatočné, pretože sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Stranám sporu neozrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, zo skutkových zistení nevyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Nepodal žiaden výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávných zákonných ustanovení, aj keď hmotnoprávne ustanovenia boli súdom vymenované. Z týchto dôvodov odvolací súd musí konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je neobhájiteľné, v dôsledku čoho je rozsudok nepreskúmateľný.

27. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 700 €. Okresný súd pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal z listín predložených žalobcom a to z výpisu „Splátky a pokuty“ zo dňa 24.05.2015, z ktorého ustálil, že žalobca uhradil žalovanej sumu 588 € a z „Potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov“, na základe ktorého ustálil, že žalobca uhradil žalovanej sumu 612 €, spolu teda 1.200 €.

28. Po oboznámení sa s citovanými listinnými dôkazmi odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri posúdení obsahu predmetných listinných dôkazov postupoval povrchno a nedôsledne. Nezrovnalosti vyplývajúce z uvedených listinných dôkazov sa týkajú jednak špecifikovaných súm a jednak účelu, na ktorý boli finančné prostriedky poukázané.

29. Z jednotlivých „potvrdení o prevzatí finančných prostriedkov“ vyplýva, že dňa 17.08.2011 zástupkyňa žalovanej (POS Janka Gajdošová) prevzala od žalobcu sumu 492 € na úhradu zmluvy č. XXXXXXXXXX ako splátku. Dňa 27.11.2012 však zástupkyňa žalovanej (POS Janka Gajdošová) prevzala od žalobcu

sumu 120 € (okresný súd uviedol sumu 80 €) na úhradu zmluvy č. XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX ako splátku úveru 40 € a poplatok za úpravu splátkového kalendára 80 € a dňa 25.07.2012 sumu 80 € (okresný súd uviedol sumu 40 €) na úhradu zmluvy č. XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX bez uvedenia konkrétneho účelu. Spolu tak bola uhradená suma 692 na úver (dve zmluvy) a poplatky. Okresný súd na účely súdneho konania dospel k záveru o úhrade sumy 612 €.

30. Odvolací súd poukazuje jednak na rozdielnosť súm (692 € a 612 €), no zároveň upriamuje pozornosť okresného súdu na to, že platbou zo dňa 27.11.2012 a platbou zo dňa 25.07.2012 boli realizované úhrady na dve rôzne zmluvy.

31. Okresný súd však neskúmal, či žalobca mal uzavretú aj inú zmluvu, než úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.03.2011, na ktorú tiež uhradil finančné prostriedky. Súd prvej inštancie iba bez akéhokoľvek skúmania si osvojil tvrdenia žalobcu a vychádzal z nich pri svojom rozhodnutí. Z dokladov je pritom zrejme úhrada dvoch úverových zmlúv bez toho, aby čiastka na tú ktorú konkrétnu zmluvu bola osobitne špecifikovaná. V tomto smere je preto odôvodnenie rozsudku zmätočné a nepreskúmateľné.

32. Z „prehľadu práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere“ vyplynulo, že žalobca žalovanej dňa 06.06.2011 uhradil sumu 164 €, dňa 04.07.2011 uhradil sumu 82 €, dňa 05.08.2011 uhradil sumu 82 €, dňa 13.06.2012 uhradil sumu 80 €, dňa 06.12.2012 uhradil sumu 80 €, dňa 24.07.2013 uhradil sumu 100 €, spolu 588 €.

33. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobca žalovanej uhradil sumu 688 €, pričom jednotlivé platby špecifikovala. Na rozdiel od žalobcom predloženej špecifikácie tak žalovaná tvrdila, že žalobca uhradil o 100 € viac (splátka 30.08.2013). Túto nezrovnalosť však okresný súd žiadnym spôsobom neskúmal a ani sa s ňou v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyporiadal.

34. Rovnako bez povšimnutia zostal aj účel platby zo dňa 27.11.2012 vo výške 80 € na poplatok za úpravu splátkového kalendára vyplývajúci z potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov zo dňa 27.11.2012 ako aj tvrdenia žalovanej o platbách zo dňa 13.06.2012 a 06.12.2012 ako poplatky za posun SK (vyplývajúce z prehľadu práv, povinností a záväzkov).

35. Do pozornosti okresného súdu odvolací súd dáva aj ustanovenie § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd sa však vôbec nezaoberal účelom platieb, platby (oproti sume uvedenej na potvrdení) ponížil bez uvedenia dôvodu a pritom svoj postup náležitým spôsobom neodôvodnil.

36. Nad rámec odvolacieho prieskumu odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k časti odôvodnenia rozhodnutia, v ktorej okresný súd dospel k záveru o neprijateľnosti podmienky (neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov). Súd prvej inštancie síce dospel k uvedenému záveru, avšak žiadnym spôsobom neodôvodnil svoje myšlienkové pochody a stranám sporu ani odvolaciemu súdu nezrejmil, v čom videl neprijateľnosť tejto podmienky. Navyše, okrem toho, že tento záver neodôvodnil, opomenul postup podľa ustanovenia § 153 ods. 4 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania.

37. Podľa § 153 ods. 4 O.s.p. účinného v čase rozhodovania, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

38. Vzhľadom na skutočnosť, že od 01.07.2016 je účinný CSP, bude povinnosťou súdu prvej inštancie postupovať podľa príslušných ustanovení CSP.

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v napadnutom rozsahu zrušil a v zrušenom rozsahu vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

40. V ďalšom konaní súd prvej inštancie odstráni vytknuté nedostatky, pre ktoré je jeho rozsudok arbitrárny tým, že po dôslednom posúdení ustáli výšku úhrad zo strany žalobcu žalovanej a opätovne posúdi zmluvu o úvere z pohľadu náležitostí podľa zák. č. 129/2010 Z.z.. Pri svojom rozhodnutí bude vychádzať z obsahu žalobného návrhu a vysporiada sa so všetkými tvrdenými skutočnosťami zo strany žalobcu (dôvod bezúročnosti úveru a bez poplatkov podľa § 11 ods.1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy) ale aj žalovanej (Dodatok k zmluve o úvere z 25.03.2011, pričom v konaní ani nebol predložený; úhrady špecifikované žalovanou vo výške 688 €). Upriami pozornosť predovšetkým na skutočnosti tvrdené žalobcom a prednesené žalovanou, tie posúdi a vyvodí z nich náležitý právny záver. Vyvaruje sa právnomu zdôvodneniu skutočností, ktoré v konaní neboli tvrdené ani namietané (premlčanie).

41. Výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotí podľa zásad stanovených v § 191 CSP, jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyloží svoje myšlienkové pochody a zo skutkových zistení vyvodí právne závery, t. j. uvedie ako podriaďuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenia hmotného práva a ozrejní vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Vysporiada sa pritom so všetkými podstatnými námietkami žalobcu a žalovanej, o žalobe rozhodne rozsudkom majúcim všetky náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP tak, aby jeho rozsudok bol jasný, zrozumiteľný, dostatočne odôvodnený a presvedčivý.

42. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).